

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXXVII. Etiam bruta animantia Deum suum & hominem crucifixum Jesum agnoscunt esse honorandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO CXXVII.

Etiam bruta animantia DEum suum & hominem crucifixum JESum agnoscunt esse honorandum.

Nimirum interroga jumenta, & docebunt te: Et volatiliacali, & indicabunt tibi. Jo. 12. 7.

I.

Asinus ille, cui infedebat Balaam, honoravit Angelum illum, qui exerto gladio ipsi minatus est mortem: *Cumque vidisset Num. 22. 27. asina stantem Angelum, concidit sub pedibus sedentis &c.* Asinus & bos honorabant Christum puerum ac Dominum suum in praesepio reclinatum, de quibus Isaias Propheta: *Cognovit bos Isa. 1. 3. possessorem suum, & asinus praesepi Domini sui.* Job invictum tolerantiae speculum mittit nos ad jumenta, volucres caeli & pisces maris, ut ab illis Dei bonitatem, sapientiam ac providentiam ediscamus: *Nimirum Job. 12. 7. interroga jumenta, & docebunt te: Et volatilia caeli, & indicabunt tibi. Loquere terra, & respondebit tibi: Et narrabunt pisces maris &c.* Ego te hodie, Lector prudens, mitto ad plura jumenta, ad caeli aves, marisque pisces, quae docebunt te, & indicabunt tibi, quantum aestimare, colere ac amare debeas Christum JESum & hunc crucifixum.

2. Leo fortissimus bestiarum amavit S. Gerasinum Abbatem, *Sophron in Prato Spirituali,* qui huic Sancto per omnem vitae decursum indefesso studio deservivit, eò quòd ipsi spinam aliquam ex pede exulcerato exemerit, & vulnus ejus sanaverit; qui leo neque morientem suum benefactorem deseruit, sed ei ex luctu commortuus est, illique suam mortem parentavit.

Plus fecit pro te, anime mi, Christus JESus, & hic crucifixus, quam S. Gerasius suo leoni, non enim unam, sed plures exemit à te maledictionis spinas: Arderes sine dubio jam pridem in inferni rogo, quem tuis meruisti criminibus; Et ecce ipse liberavit te, ipse mortuus est

O o o 3

est pro te, ipse fidejussor factus est pro te; & quomodo poteris tantorum oblivisci beneficiorum? Audi Ecclesiasticum: *Gratiam fidejussoris ne obliviscaris: dedit enim pro te animam suam; non enim eras solvendo pro peccatorum tuorum debitis, & ecce ille apud Patrem fidejussit, & in se omne debitum transcripsit, illudque solvit ac luit non in aere, sed in corpore ac proprio sanguine, subeundo pro te infamiam ac atrocissimam crucis mortem. Væ tibi, si illum non amaveris.*

3. Olim mandavit DEus, ut sibi non tam hominum, quam & pecorum offerrentur primogenita: *Quod primitivum est in pecoribus tuis, quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino.* Quod autem concernit primogenitum hominis, redimebatur pretio, quinque videlicet siclis, prout patet Num. 18. 16. Voluit enim per hoc DEus reficere Hebræis in memoriam redemptionem primogenitorum, dum ab Angelo à morte in Ægypto liberati sunt. Et pergit Scriptura: *Primogenitum asini mutabis ove.* Et cur asinus hic peculiariter inter cetera animalia exemptus fuit?

R. Vincentius Belluacensis, quia *crucem habet in anteriori dorsi parte super humeros*, nullum autem animal invenies, quod crucem super humeros habeat uno excepto asino, ita & Paoletti cum aliis, quod instrumentum jam tunc in umbra erat victoriæ signum.

Idem lib. 10. cap. 29. Historiam raram ab asino accipe. Cùm S. Regulus Episcopus Silvanectensis à Gallia rediret in patriam, in itinere à matrona quadam, cui nomen Gallicia, rogatus est, quatenus filium suum à dæmone obsessum & dirè cruciatum dignaretur liberare. Annuit S. Antistes, & orationem Dominicam ac Symbolum Apostolicum super puerum recitat, & in forma visibili cujusdam vesperilionis demonem expellit & abigit, qui vindictæ cupidus rectè asinum S. Præsulis petit, & in eum molitur ingressum. Verùm asinus in hoc prudentior quàm diabolus, ubi hunc Stygium vesperilionem circumvolitantem conspicatus est, sine mora dextro pede signum S. Crucis in terra formavit, quâ inspectâ diabolus sine mora in fugam actus est: *Nimtrum interroga jumenta, & docebunt te &c.* Fac & tu in tentationibus tuis.

4. *Cognovit & bos Possessorem suum non tantum ad præsepium, sed etiam in cruce pendentem, audi rem non minori dignam admiratione.* In montibus vulgò *del Monseni* in Catalaunia S. Sigismundus Burgundiæ Rex postea Martyr in quadam spelunca pro sua devotione effigiem crucis erexerat, quæ post beatum obitum hujus S. Regis in oblivionem devenit, & ab incolis sepulta fuit. Accidit, ut longo post tempore

Bagatta de
Admirand,
Orbis Te. 2.
lib. 5. c. 1.

tempore ad hunc locum quotidie bos de armento accederet, qui semper genuflexus in eo loco infossam Dominicam crucem honorabat, & insolito mugitu demonstrabat latere hic quemdam spiritualem thesaurum majori reverentiâ ac devotione ab hominibus colendum; quod prodigium ubi incolæ sæpius advertabant, ad Episcopum accesserunt, qui in hoc loco terram effodi, & speluncam à rudibus purgari jussit, ubi in fundo prædictam sacram crucem invenit, quam cum solemnitate ad Ecclesiam, ut ibidem à fideli populo decentius coleretur, transferri curavit; sed quia eadem SS. Crux tertiâ vice ad eandem pristinam speluncam reversa est, visum fuit, ut illic locorum in honorem crucifixi Domini insignis Ecclesia ædificaretur, in qua in hodiernum usque diem crucifixus Dominus magnâ populi cum frequentia & devotione honoratur: *Interroga jumenta & docebunt te.*

5. Interroga & cervam Pollinganam, quantum honorarit crucifixum Dominum: Cùm enim Thassilo 2. Bavariæ Dux anno reparate salutis 750. venationem parasset, ubi nunc celeberrimum cœnobium Pollinganum R. R. D. D. Canonicorum Regularium S. Augustini in superiori Bavaria consistit, subito illa cerva, licet à canibus undique agitata, cursum stitit, & pedibus suis è terra in conspectu Principis & Aulicorum vetustissimam Crucifixi Redemptoris nostri imaginem, quatuor clavis ligno affixam, eruit, quæ Thaumaturga imago ibidem à tot centenis annis plurimis coruscans prodigiis ac beneficiis etiannum hodie religiosè asservatur, & à fidelibus piè collitur: *Interroga jumenta, & docebunt te*, quo honore sit colendus Crucifixus Dominus.

6. Similem eventum Caspar Sanctius etiam de cane commemorat, qui in diœcesi Toletana in finibus Caracinorum ruptis vinculis, quibus à pastoribus adstrictus erat, sæpius à grege aufugit, & in agro ad Tagi ripam tam diu unguibus terram fodit, donec crucem ex aurichalco inaurato invenerit, nunc plurimis coruscant beneficiis.

Anno Domini 1255. in Germania in monte Strassengel, prout refert Bonifacius Bagatta & alii, pecora, hoc est: *Boves & oves insuper & pecora campi* invenerunt antiquam Christi crucifixi imaginem super quandam abietem jacentem, & ab omnibus derelictam; ad hunc, inquam, locum cùm devenissent pecora, sæpius genibus flexis & diu insolito ac perseverante mugitu & balatu indicabant pastoribus, hic quarendum & inveniendum quemdam thesaurum, quem coleret & adoraret orbis. Quæsitum diu fuit, & ecce tandem invenerunt Crucifixi Salvatoris nostri imaginem, quam honorificè elevarunt; in cuius honorem & templum magnificentum construxerunt, ubi de facto à piis

Sanctius in
cap. 9. Ezech.

480 *Consideratio CXXVII. Animalia agnoscunt crucifixum.*
piis fidelibus singulari devotione colitur crucifixus JESUS: *Nimirum in
terrogajumenta, & docebunt te.*

7. Et nunquid *Camelus* amat suum patronum, quia ipsum sustentat ac nutrit? Unde libenter ab eo onus & pondus suscipit portandum, etiam flexis genibus ipsi se submittendo in terram. *Cerva* amavit S. *Ægidium* Abbatem regiâ stirpe oriundum, ad quem in eremostatis horis venit, lac ei subministrando, quia eam à venatoribus in sua spelunca defendit. *Delphinus* dilexit suum *Hermiam* puerum, à quo mulcebatur; & quia subinde illi benefecit puer, ideo cum obiisset fatis, & *Delphinus* præ dolore illi commortuus est. *Aquila* propter educationis beneficium *Virginem* *Seftonensem* tenerè
3. Reg. 17. 6. amavit, dum seipsâ mortuæ in flammis parentavit. *Corvus* amavit suum *Eliam* Prophetam & S. *Paulum* Eremitam, eos in eremo sustentando, & ad nutum illis obediendo. *Canis* *Tobiæ* juniori in itinere tam remoto pro viribus inservit; Item S. *Rocho* Confessori tempore pestis ipsi quotidie panem subministrando. Et quid dico de *Lazaro* ab omnibus deserto, mendico exulcerato, miserrimo? Quia ab omnibus hominibus fuit derelictus, à canibus saltem aliquam opem
Luc. 16. 21. accepit: *Sed & canes veniebant, & lingebant ulcera ejus.*
En ostendo tibi in cruce, anime mi, alium sed longè pauperiorem *Lazarum*, virum dolorum, despectum ac novissimum virorum, de quo Propheta: *A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas: Vulnus & livor & plaga tumens.* Canes cum *Lazaro* habebant aliquam commiserationem: *Et lingebant ulcera ejus;* Et tu cum *JESU* crucifixo habebis nullam? O brutum! ô cautes! Accede proinde cum omni fiducia ad SS. *Vulnera* ejus, & in eis invenies gratiam ac vitam sempiternam.

CON-